

PŘÍBĚH PRVNÍ

Manžel, který neřekl důležitou věc

„Ať se člověk snaží sebevíc, skutečnost se nezmění?“

Mondži Kadokura zavrtěl hlavou. Z jeho prošedivělých vlasů se na podlahu třepotavě snesly okvětní lístky sakury. Seděl v kavárně spoře osvětlené stíníci lampami, které dávaly interiéru sépiový nádech, a upřeně hleděl na svoje poznámky v zápisníku.

„Co přesně tím myslíte?“

„Jak bych vám to jen vysvětlil...“

Na jeho otázku se snažil odpovědět Nagare Tokita, majitel kavárny. Nagare měl úzké oči a měřil přes dva metry. Chodil vždy oblečený v kuchařském rondonu.

„Tak třeba tahle pokladna. Patří mezi nejdéle používané pokladny v Japonsku a prý je dost cenná. Kromě toho váží sama o sobě čtyřicet kilo, aby ji nebylo snadné ukrást. Normálně by si člověk řekl, že tuhle pokladnu jednoho dne někdo odnese,“ pokračoval Nagare a zpoza barového pultu na pokladnu poklepal. „Normálně bych si řekl, že když je možné se vrátit do minulosti, mohl bych pokladnu někam schovat a ohlídat, aby se do kavárny nikdo nedostal a nemohl ji ukrást.“

„Ano, přesně jak říkáte,“ souhlasně odvětil Kadokura.